

Wiadomości
• N O R M A L I Z A C J A •

PKN

9/2020

Energia z wody

9/2020

3 OD REDAKCJI AKTUALNOŚCI

4 Podejście IEC do efektywności energetycznej

8 Technologia utrzymuje świat w kontakcie

Z PRAC NORMALIZACYJNYCH

12 Energia z wody

16 Śpij spokojnie, maluszk

18 ORGANY TECHNICZNE - SIERPIEŃ

20 Wspomnienia

„WIADOMOŚCI PKN” to miesięcznik elektroniczny publikowany cyklicznie na stronie internetowej PKN www.pkn.pl od numeru 9/2011.

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

Redaktor prowadzący:

Joanna Skalska – tel. 22 556 74 62

Redaktorzy:

Marta Hejduk – tel. 22 556 77 09

Aleksandra Kurzep – tel. 22 556 75 07

Skład:

Oskar Sztajer – tel. 22 556 77 62

Piotr Jotel - tel. 22 556 75 98

REDAKCJA:

00-950 Warszawa, skr. poczt. 411

ul. Świętokrzyska 14

e-mail: redakcja@pkn.pl

WYDAWCA:

Polski Komitet Normalizacyjny, ul. Świętokrzyska 14, 00-050 Warszawa

Materiały publikowane w miesięczniku „Wiadomości PKN” są chronione prawami autorskimi. Ich kopiowanie i rozpowszechnianie (w całości lub części) wymaga zgody wydawcy, a cytowanie powołania się na źródło.

Artykuły publikowane w miesięczniku przedstawiają punkt widzenia Autorów i nie zawsze są tożsame z poglądami wydawcy. Redakcja zastrzega sobie prawo do adyustacji tekstów i zmiany tytułów. Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca.

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń.

© Copyright by Polski Komitet Normalizacyjny

Zdjęcia / okładka / Jairo Díaz - Adobe Stock

Szanowni Czytelnicy!

Zgonie z danymi ONZ 3 miliardy ludzi na świecie jest zależnych od węgla, drewna i węgla drzewnego oraz odpadów pochodzenia zwierzęcego wykorzystywanych do gotowania i ogrzewania. A energia jest główną przyczyną zmian klimatycznych – stanowi około 60% światowej emisji gazów cieplarnianych. Jeśli chcemy racjonalnie dysponować potencjałem energetycznym, jaki daje nam natura, należy rozwijać energetykę odnawialną. Energia z OZE jest w stanie obniżyć zużycie surowców pierwotnych i ograniczyć emisję szkodliwych substancji, negatywnie oddziałujących na środowisko naturalne. Odnawialne źródła energii w istotny sposób wpływają również na poprawę efektywności energetycznej. Wdrażanie energooszczędnych technologii i rozwiązań ograniczających zużycie energii finalnej ma wpływ na poprawę bezpieczeństwa energetycznego, zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska oraz łagodzenie zmian klimatycznych.

Rozwój energetyki odnawialnej oraz poprawa efektywności energetycznej przyczyni się do tworzenia bardziej zrównoważonych społeczności i zwiększenia odporności na skutki zmian klimatycznych.

A o energii z wody i efektywności energetycznej można przeczytać w bieżącym numerze.

Zapraszam i życzę ciekawej lektury

Joanna Skalska

Podejście IEC do efektywności energetycznej

Natalie Mouyal

Według Międzynarodowej Agencji Energetycznej (IAE) efektywność energetyczna jest „pierwszym paliwem zrównoważonego globalnego systemu energetycznego”. Ale jak można lepiej wykorzystać ten zasób?

Aby pomóc Komitetom Technicznym w uwzględnieniu kwestii związanych z efektywnością energetyczną podczas opracowywania norm dla urządzeń i systemów elektrycznych i elektronicznych, IEC powołała w 2013 r. Komitet Doradczy ds. Efektywności Energetycznej (ACEE). Obecnie ACEE, któremu przewodniczy Philippe Vollet, stara się koordynować działania normalizacyjne związane z efektywnością energetyczną przez zapewnienie holistycznego podejścia.

Definiując efektywność energetyczną

IEC definiuje efektywność energetyczną jako stosunek wydajności wyjściowej do wkładu energii. Obejmuje to: zużywanie mniejszej ilości energii przy tej samej wydajności, używanie tej samej energii w celu uzyskania lepszej wydajności lub poprawę konwersji energii na energię elektryczną.

Wzrost gospodarczy oznacza zwiększone zapotrzebowanie na energię. Jednak to zapotrzebowanie na energię może przynieść negatywne konsekwencje dla środowiska. Z tego powodu efektywność energetyczna jest opłacalnym sposobem wspierania rosnącego zapotrzebowania na energię przy jednoczesnym ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych. Jak zauważa Vollet: „efektywność energetyczna jest kluczem do sprostania wyzwaniu wspierania polityki energetycznej przy jednoczesnej ochronie środowiska”.

Barierę dla efektywności energetycznej

Wiele energooszczędnych technologii i rozwiązań jest już dostępnych. Istnieje wiele inwestycji i inicjatyw dotyczących efektywności energetycznej, jednak wiele barier utrudnia wdrażanie rozwiązań w tym zakresie i komplikuje wykorzystanie pełnego potencjału efektywności energetycznej.

Barierę utrudniającą szerokie zastosowanie efektywności energetycznej obejmują brak świadomości potencjalnych oszczędności, skupienie się na wydajności urządzeń zamiast na systemie oraz brak zachęty dla użytkownika. Kolejną barierą jest brak odpowiednich informacji na temat wydajności, a także brak powszechnie stosowanych mierników do jej pomiaru.

Jednak normalizacja może zapewnić rozwiązania, które pomogą usunąć te bariery.

Normy mogą pomóc

Według Volleta „normalizacja może odegrać bardzo istotną rolę w efektywności energetycznej. Normy zapewniają definicje i pomiary wydajności, pomagają w rozpowszechnianiu i promowaniu technologii efektywności oraz określają minimalne wymagania dotyczące charakterystyki energetycznej”.

Jednak wyzwaniem dla normalizacji jest zapewnienie podejścia do integracji systemów. Chociaż poprawa efektywności energetycznej poszczególnych urządzeń może prowadzić do lepszych wyników energetycznych, podejście polegające na integracji systemów zapewnia znacznie większe korzyści. Wydajność energetyczna

fot. © lassedesigner / Adobe Stock

komponentów jest zoptymalizowana, gdy traktowane są jako system zintegrowany. Jak zauważa Vollet: „wzrost wydajności systemu jest znacznie wyższy niż w przypadku jego poszczególnych części. Dlatego potrzebne jest holistyczne podejście, które jest odejściem od tradycyjnej normalizacji, która zwykle koncentruje się na produktach”.

Aby pomóc Komitetom Technicznym IEC opracowywać normy obejmujące tematykę efektywności energetycznej, ACEE przygotował Przewodnik 118 i Przewodnik 119, które według Volleta „pomogą przekroczyć bariery efektywności energetycznej i zaadaptować przez Komitety Techniczne podejście systemowe do normalizacji w zakresie efektywności energetycznej”.

Przewodnik 118 ma na celu zharmonizowanie normalizacji efektywności energetycznej i zwiększenie świadomości, że publikacje IEC mogą wpływać na charakterystykę energetyczną zarówno w pozytywny, jak i negatywny sposób. Zawiera definicje różnych aspektów efektywności energetycznej, którymi Komitety Techniczne mogą się zająć przy opracowywaniu norm, oraz przykłady tego, jak to zrobić.

Ponieważ skoordynowane podejście między Komitetami Technicznymi IEC jest niezbędne do osiągnięcia spójnego podejścia do normalizacji efektywności energetycznej, ACEE opracował Przewodnik 119, który określa procedury organizacyjne i techniczne, których należy przestrzegać podczas przygotowywania tych norm. Obejmuje zestawienie sposobów przyjęcia podejścia systemowego i definiuje rodzaj publikacji na podstawie przypisanej funkcji efektywności energetycznej.

Dalsze kroki

Przewodniki 118 i 119 opracowano w 2017 r., obecnie trwa ich aktualizacja. Jak zauważa Vollet: „z uwagi na fakt, że aktualizujemy oba przewodniki, z radością wysłuchamy uwag Komitetów Technicznych, co pozwoli nam ulepszyć kolejną edycję”.

Tłum. I. P.
IEC e-tech magazine, Issue 04/2020

Technologia utrzymuje świat w kontakcie

Claire Marchand

Certyfikacja IECQ stojąca za technologią pomogła ludziom pozostać w kontakcie podczas okresu izolacji.

Wszyscy zapamiętamy marzec 2020 jako miesiąc, w którym nasze życie uległo zahamowaniu. Z dnia na dzień zamknięte zostały fabryki, biura, szkoły, sklepy, muzea, teatry, kina, restauracje czy siłownie. Puste ulice miast, brak ruchu ulicznego, dzikie zwierzęta zapuszczające się do wyludnionych centrów miast i cisza. Miliony ludzi na całym świecie zobaczyły, jak ich horyzonty ograniczają się do ścian ich domów i mieszkań. Dom stał się centralnym miejscem, w którym pracowaliśmy, uczyliśmy się, ćwiczyliśmy i bawiliśmy się mimo odcięcia od społeczeństwa.

Doświadczenie zmieniające życie

Wraz z rozprzestrzenieniem się wirusa Covid-19, nasze życie zmieniło się w ciągu kilku dni. Podobnie nasze wykorzystanie technologii. Ludzie nie mieli wyboru i musieli jak najszybciej dostosować się do nowej sytuacji. Praca zdalna, nauka na odległość, zakupy online, rozrywka na odległość – wszystko to istniało przed pandemią, ale izolacja nadała temu zupełnie nowy wymiar.

Krzywa uczenia się była tak szybka, że zaczęliśmy korzystać z aplikacji wideokonferencyjnych do wirtualnych spotkań towarzyskich, koncertów – mieliśmy nawet okazję zobaczyć Rolling Stonesów i inne gwiazdy grające muzykę z własnych domów podczas zbiórki pieniędzy na rzecz WHO. Nagle kreatywność nie znała granic. A publiczność była globalna.

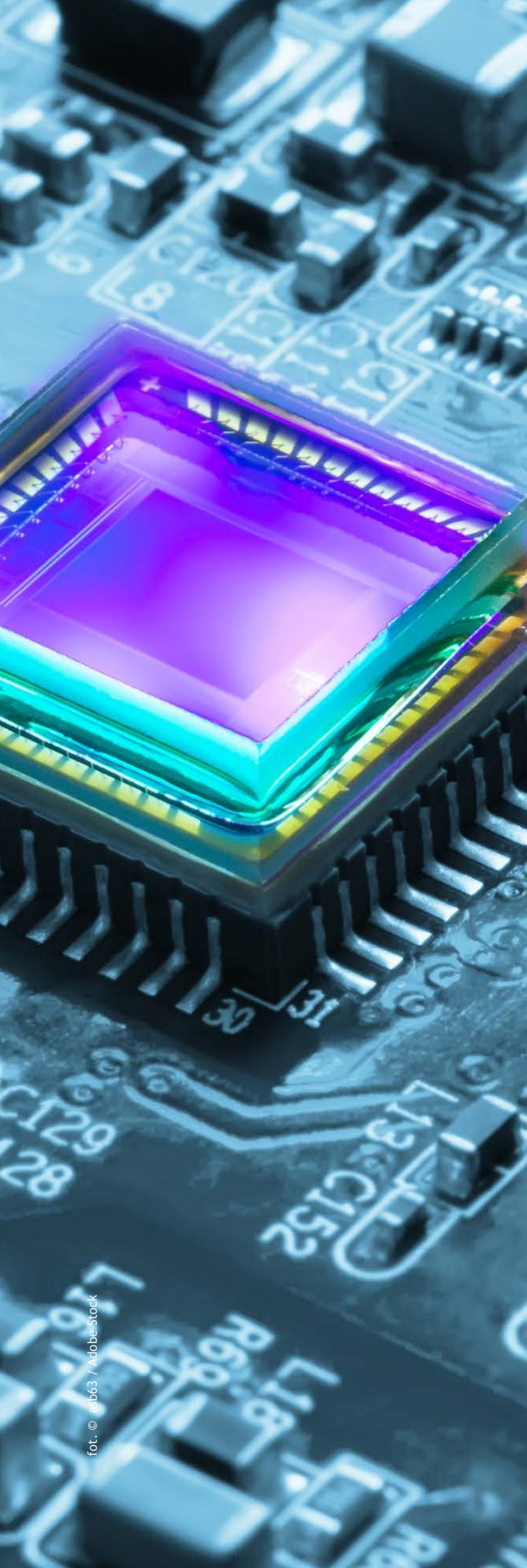
Czy to wpłynie na naszą rzeczywistość, kiedy życie wróci już do normy? Prawdopodobnie...

Wsparcie w ograniczeniu rozprzestrzeniania się wirusa

Najnowocześniejsze technologie z pewnością odegrały i nadal odgrywają istotną rolę w sektorze opieki zdrowotnej. Inteligentne urządzenia do noszenia pomagają obserwować parametry życiowe, chatboty dokonują wstępnych diagnoz na podstawie objawów zidentyfikowanych przez pacjentów, a dzięki telemedycynie pacjenci mogą na odległość skonsultować się z lekarzem. W szpitalach podczas leczenia pacjentów zakażonych Covid-19 wykorzystywano roboty (zobacz artykuł *Roboty na pierwszej linii w walce przeciwko COVID-19*, *Wiadomości PKN 4/2020*). Na pierwszą linię frontu poszły też drukarki 3D – dzięki nim produkowano środki ochrony osobistej, takie jak przyłbice dla lekarzy i pielęgniarek, a nawet respiratory dla oddziałów intensywnej terapii.

Wiele sklepów, które pozostały otwarte podczas izolacji, wywieszało tabliczki informujące, że preferowane są płatności zbliżeniowe w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się wirusa i utrzymania płynności biznesowej.

fot. © iab63 / Adobe Stock

Zawsze w kontakcie

Choć byliśmy od siebie fizycznie odizolowani, połączenia nigdy nie zostały przerwane. Technologia stanowiła linię ratunkową, która trzymała nas razem, czyniła nas bardziej odpornymi w obliczu poważnego kryzysu.

Od lat polegamy na elektronice, która w tych krytycznych czasach nas nie zawiodła. Jednak technologia nie byłaby tym, czym jest dzisiaj, gdyby nie części elektroniczne. Nie widzimy ich, niekoniecznie wiemy, jak wyglądają, ale są one niezbędne w każdym inteligentnym sprzęcie elektronicznym, od najprostszego do najbardziej skomplikowanego.

Aktywny, pasywny, elektromechaniczny

Elementy aktywne są zależne od źródeł energii (DC – prąd stały) i wprowadzają moc do obwodu. W ostatnich latach postęp technologiczny znacznie poszerzył ich wykorzystanie we wciąż rosnącej liczbie zastosowań. Są to m.in. urządzenia półprzewodnikowe i wyświetlające. Półprzewodniki obejmują diody, tranzystory, układy scalone i elementy optoelektroniczne.

Elementy pasywne to podzespoły elektryczne, które nie wytwarzają energii, ale rozpraszają ją, przechowują lub uwalniają. Należą do nich kondensatory, rezystory i cewki indukcyjne. W większości obwodów są one połączone z elementami aktywnymi, zwykle urządzeniami półprzewodnikowymi.

Podzespoły elektromechaniczne, takie jak złącza, przekaźniki, bezpieczniki, mikrofony czy kable i przewody, wykorzystują prąd elektryczny do wytworzenia pola magnetycznego, co powoduje ruch fizyczny.

Wszędzie czujniki

Szczególnie jeden rodzaj podzespołów elektronicznych odgrywa istotną rolę – czujniki. Mogą być aktywne lub pasywne. Czujniki aktywne wymagają zewnętrznego źródła zasilania, natomiast czujniki pasywne zwyczajnie wykrywają i reagują na pewne bodźce ze środowiska fizycznego. Czujniki mogą być najróżniejsze: obrazu, przepływu, światłowodowe, gazowe, ruchu, koloru, światła, ciśnienia, podczerwieni, fotoelektryczne itd.

Czujniki i systemy czujników to kluczowa technologia wielu aplikacji. Wspierają opiekę zdrowotną, bezpieczeństwo w domu i pracy przez ich zastosowanie w systemach klimatyzacji, wykrywania ognia i dymu oraz urządzeniach monitorujących. Odgrywają ważną rolę w urządzeniach medycznych, transporcie, sprzęcie rozrywkowym i produktach codziennego użytku.

Inteligentne i bezpieczne

Elementy elektroniczne mają różne kształty i rozmiary, ale mają pewne cechy wspólne. Muszą być precyzyjne, niezawodne i wysokiej jakości, ponieważ wykorzystanie elementów wadliwych może przynieść poważne konsekwencje dla ludzi i ich środowiska. Muszą także spełniać wymagania krajowych lub regionalnych przepisów dotyczących substancji niebezpiecznych.

Certyfikacja IECQ – rozwiązanie globalne

Producenci i dostawcy wszelkiego rodzaju podzespołów elektronicznych z całego świata mają do dyspozycji potężne narzędzie, dzięki któremu ich produkty spełniają najsurowsze wymagania, testy i certyfikację IECQ. IECQ to system oceny jakości podzespołów elektronicznych IEC.

Jako światowy system zatwierdzania i certyfikacji obejmujący dostawy komponentów elektronicznych, podzespołów oraz powiązanych materiałów i procesów IECQ testuje i certyfikuje komponenty przy użyciu specyfikacji oceny jakości opartych na Normach Międzynarodowych IEC.

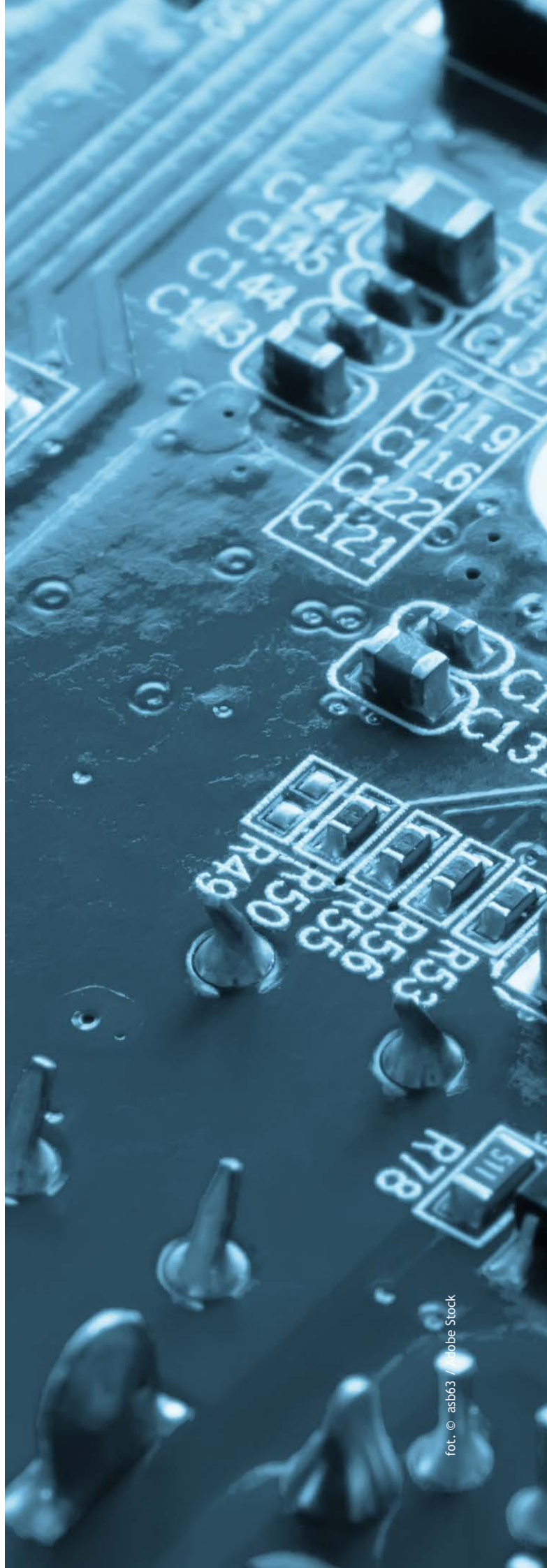
Ponadto istnieje wiele powiązanych materiałów i procesów, które są objęte schematami IECQ. Certyfikaty IECQ są używane na całym świecie jako narzędzie do monitorowania i kontrolowania łańcucha dostaw produkcji, pomagając w ten sposób zmniejszyć koszty i czas wprowadzania na rynek oraz eliminując potrzebę wielokrotnych ponownych ocen dostawców.

IECQ zapewnia producentom niezależną weryfikację, czy dostawcy, którzy posiadają certyfikat IECQ, spełnili wymagania Norm Międzynarodowych IEC i innych specyfikacji.

Wkład IECQ w bezpieczniejszy i bardziej solidny świat może się zwiększać w miarę rozwoju nowych technologii najnowocześniejszych urządzeń elektronicznych.

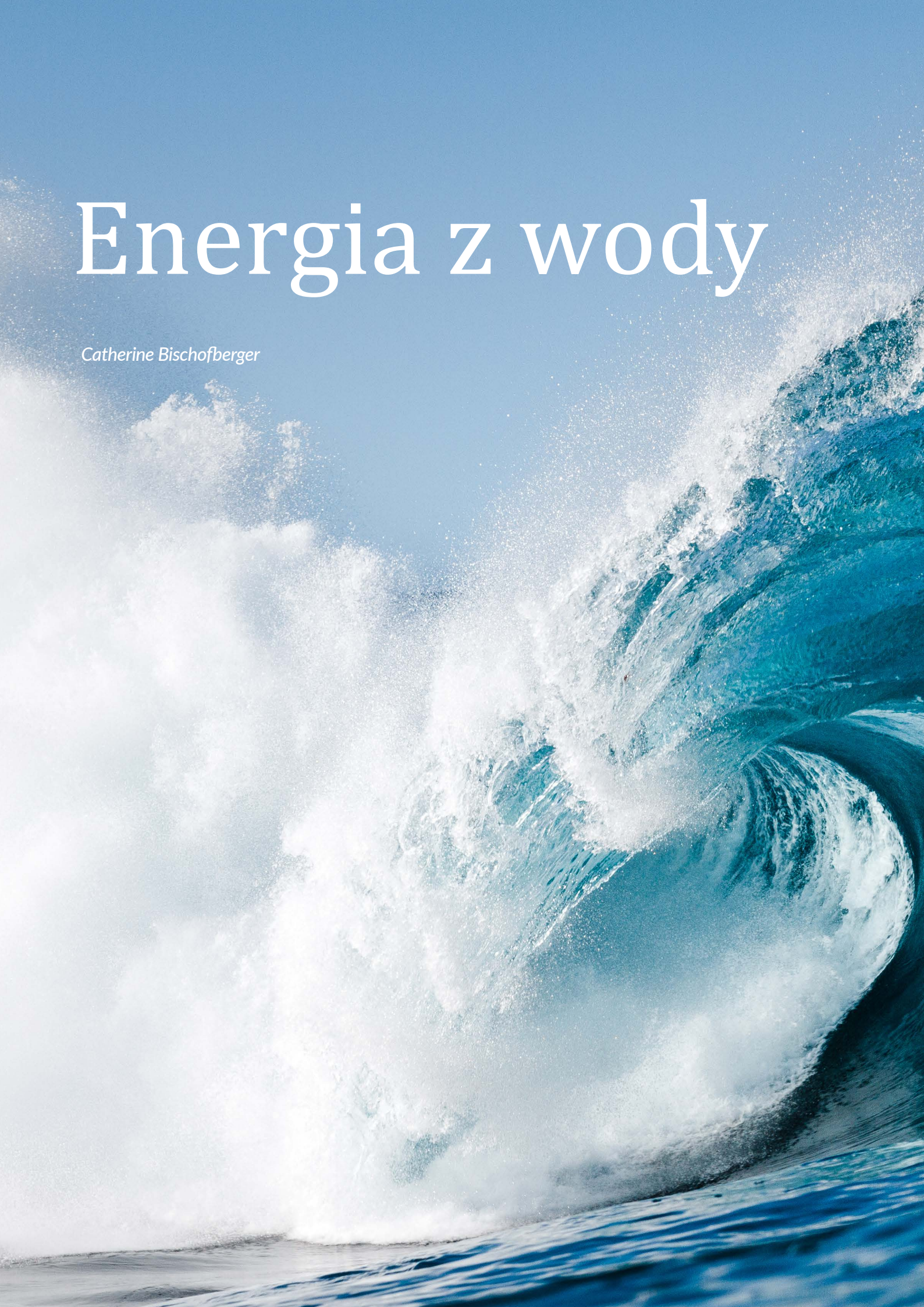
Więcej o IECQ: <https://www.iecq.org>

Tłum. I. P.
IEC e-tech magazine, Issue 03/2020

Energia z wody

Catherine Bischofberger

Pierre Maruzewski otrzymał nominację na przewodniczącego IEC/TC 4 Turbiny hydrauliczne (*Hydraulic turbines*) aż do końca listopada 2026 r. W rozmowie przedstawia nam swoje prognozy dotyczące sektora hydroelektrycznego na najbliższe lata, a także swoje priorytety jako nowego przewodniczącego bardzo aktywnego komitetu, przy okazji jednego z najstarszych w IEC.

Zostałeś przewodniczącym IEC/TC 4 w trudnym czasie, podczas pandemii Covid-19. Jakie główne wyzwania stoją przed sektorem hydroenergetycznym?

Globalnie sytuacja jest trudna zarówno dla producentów, jak i przedsiębiorców. Z powodu izolacji ludzie zaczęli mniej konsumować. Gospodarka zwalnia. To już wpłynęło na zużycie energii. Hydroenergetyka będzie musiała oszczędzać, podobnie jak wszystkie inne sektory energetyczne, jednocześnie starając się pozostać największym dostawcą energii odnawialnej na świecie. To dość trudne zadanie. Energia elektryczna z wody, choć tańsza w produkcji niż energia jądrowa, musi konkurować z innymi źródłami energii odnawialnej, które mogą być jeszcze tańsze, zwłaszcza w przypadku nowo zainstalowanej mocy. Ma jednak ogromną zaletę, ponieważ jest jednym z niewielu odnawialnych źródeł energii, które mają zdolność długoterminowego magazynowania znacznych ilości energii. Ma sens łączenie energetyki wodnej z innymi, podlegającymi wahaniom źródłami energii odnawialnej, takim jak energia wiatrowa i słoneczna.

Jakie nowe technologie mogą mieć wpływ na energetykę wodną?

Automatyzacja staje się coraz ważniejsza, a wraz z nią wykorzystanie poleceń sterujących i oprogramowania sterującego. Zwiększona automatyzacja rodzi problemy związane z cyberbezpieczeństwem. W IEC/TC 4 pierwszym krokiem będzie zaadoptowanie norm z zakresu bezpieczeństwa cybernetycznego opracowanych przez inne Komitety Techniczne IEC. Nie zamierzamy wymyślać koła po raz drugi. Poszczególne kraje mają również własne normy bezpieczeństwa cybernetycznego, a niektóre z nich są naprawdę bardzo nowoczesne. Z mojego ośmioletniego doświadczenia z pobytu w Izraelu, gdzie pracowałem przy budowie elektrowni wodnej, wiem, że tamtejsze krajowe normy w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego są bardzo surowe.

Ważne jest również, aby unowocześniać obiekty, które istnieją od dziesięcioleci, choćby przez wymianę części czy zastosowanie najnowocześniejszych technologii: turbiny bardzo ewoluowały w ostatnich latach i na przykład można je dostosować do różnych przepływów wody i do pracy w różnych prędkościach. Zmiany klimatyczne i degradacja środowiska spowodowały zmniejszenie dopływu wody do niektórych elektrowni wodnych, a także obniżenie jej poziomu w zbiornikach. Niektóre elektrownie wodne mają problemy z powodu obniżenia słupa wody; do tego dochodzi spadek sprawności konwersji energii w turbinach wodnych. Turbiny o zmiennej prędkości mogą być tu udanym energooszczędnym rozwiązaniem. Dzięki innowacjom technologicznym czujniki i mikroprocesory z każdym rokiem działają lepiej. Bo najważniejszy cel to poprawa wydajności zainstalowanych obiektów i sprawienie, żeby były bardziej wydajne.

Jakie będziesz miał priorytety jako przewodniczący?

Moim najważniejszym priorytetem będzie zapewnienie równowagi między producentami a zakładami wewnątrz TC 4, tak aby każda strona rozumiała drugą i abyśmy mogli osiągnąć kompromisy. Jednym z moich zadań będzie również pozyskanie nowych ekspertów,

zwłaszcza do jednej z naszych grup roboczych, która przygotowuje normy dla małych obiektów wodnych. To segment, który się rozwija: we Francji około 50% hydroelektrowni to małe obiekty, a wymagane tutaj normy są zupełnie różne od tych opracowanych dla dużych elektrowni wodnych. Ale za mało ekspertów chce się zaangażować.

Czy we Francji energia z hydroelektrowni mogłaby zastąpić nuklearną?

Myślę, że efektywny miks energetyczny jest najlepszym rozwiązaniem dla kraju, a energetyka wodna odgrywa coraz większą rolę w tym układzie. Hydroenergetyka ma najlepsze możliwości do magazynowania energii, a jej elastyczność sprawia, że uzupełnia wszystkie inne źródła energii.

fot. © Tupungato / Adobe Stock

Jakie nowe normy przygotowuje się obecnie w IEC/TC 4?

Komitet Techniczny właśnie opublikował serię norm IEC 63132, która zawiera wytyczne dotyczące procedur przy instalacji urządzeń hydroelektrycznych. Te normy są bardzo przydatne w krajach, które chcą zbudować nowe obiekty wodne, ale mają niewielką lub żadną wiedzę na temat energetyki wodnej. Nowe elektrownie wodne buduje się w takich częściach świata, w których niekoniecznie można by się tego spodziewać. To pokazuje, że energetykę wodną można dostosować do bardzo różnych środowisk i z jej pomocą poprawić dywersyfikację źródeł energii w każdym kraju. Wspomniałem o Izraelu, gdzie EDF pomogło zainstalować elektrownię szczytowo-pompową na górze Gilboa. Firma jest również zaangażowana w projekt Hatta w Dubaju. IEC/TC 4 pracuje również

nad zaktualizowaniem kilku norm – IEC 60609-1 oraz IEC 60609-2 – obie dotyczą oceny wżerów kawitacyjnych. Przygotowujemy również nową normę dotyczącą znormalizowanych specyfikacji technicznych dotyczących zmęczenia wirników turbin hydraulicznych. Norma ta jest ważna dla zapewnienia jak najdłuższej żywotności wirników turbin hydraulicznych.

PKN/KT 47 ds. Pomp i Turbin Wodnych jest komite-tem wiodącym w zakresie współpracy z IEC/TC 4.

*Oprac. P. M.
IEC e-tech magazine, Issue 04/2020*

**Śpij spokojnie,
maluszk**

Niemowlę śpiące w łóżeczku to chyba najpiękniejszy widok na świecie. Kojarzy się ze spokojem i bezpieczeństwem. Chyba każdy rodzic chciałby, aby miejsce, w którym dziecko przebywa było bezpieczne i aby żadne elementy otoczenia dziecka nie były dla niego zagrożeniem.

Wbrew pozorom stworzenie takich warunków wcale nie jest łatwe. Przewidywanie zachowania dziecka, a zarazem ocena ryzyka ze strony otaczającego środowiska, wymaga dużej wyobraźni, a także doświadczenia w obcowaniu z dziećmi, czego często młodym rodzicom bardzo brakuje.

Bezpieczeństwo dzieci jest przedmiotem zainteresowania wielu specjalistów: psychologów, wychowawców, pedagogów, pediatrów... Współpracują oni przy opracowaniu takich zasad i sposobów wytwarzania wyrobów dla dzieci, które pozwolą na wyeliminowanie potencjalnego zagrożenia w trakcie użytkowania. Na szczęście zainteresowanym przysłała z pomocą normalizacja.

Od wielu lat w ramach Polskiego Komitetu Normalizacyjnego działa Komitet Techniczny 237 ds. Artykułów dla Niemowląt i Małych Dzieci oraz Bezpieczeństwa Zabawek. Opracowano w nim sporo norm dotyczących niemowląt i małych dzieci, w których między innymi podano wymagania odnośnie do artykułów do karmienia, wyrobów do pielęgnacji i utrzymania czystości, artykułów do transportu, sprzętów do leżenia, siedzenia, chodzenia, nauki i zabawy. W ostatnich latach KT 237 mógł liczyć na wsparcie KT 22 ds. Odzieżownictwa, w którym (we współpracy z europejskim komitetem technicznym CEN/TC 248 *Textiles*) opracowano normę dotyczącą sznurków w odzieży dziecięcej (PN-EN 14682). Aktualnie w zakresie prac KT 22 znalazło się, oprócz kolejnych projektów związanych z odzieżą dla dzieci, kilka norm poświęconych bezpieczeństwu dzieci w miejscu przeznaczonym do spania.

Na te normy warto zwrócić szczególną uwagę, gdyż łóżeczko dziecięce powinno być miejscem bezpiecznym nawet wtedy, gdy dziecko nie jest nadzorowane. Są to normy:

- PN-EN 16779-1:2018-10 Tekstylne artykuły dla dzieci - Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące kołder do łóżeczek dziecięcych - Część 1: Kołdra (bez poszew);
- PN-EN 16780:2018-10 Tekstylne artykuły dla dzieci - Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące ochraniaczy do łóżeczek dziecięcych;
- PN-EN 16781:2018-10 Tekstylne artykuły dla dzieci - Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące śpiworów dziecięcych do użytku w łóżeczku.

W opracowaniu jest jeszcze projekt: prPN-EN 16779-2 Tekstylne artykuły dla dzieci - Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące kołder do łóżeczek dziecięcych - Część 2: Poszwy na kołdrę (bez kołdry).

Normy te zostały opracowane w celu zminimalizowania ryzyka, na jakie narażone są niemowlęta i małe dzieci podczas snu: zadławienie, uwięźnięcie, przegrzanie, zadzierzgnięcie, uduszenie, poparzenie, urazy spowodowane połamaniem małych elementów lub spowodowane przez substancje chemiczne. Wzięto pod uwagę etapy rozwoju dziecka oraz zamierzone lub przewidywalne użytkowanie wyrobów znajdujących się w miejscu przeznaczonym do spania.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że większość norm z tego zakresu (w tym również wymienione powyżej) została przetłumaczona na język polski. Z pewnością ułatwi to ich stosowanie i daje większą gwarancję prawidłowej interpretacji wszystkich zapisów.

Warto sięgnąć po normy, mając na uwadze, że w przypadku dzieci nie może być mowy o marginesie błędu.

Anna Steidel
Sektor Produktów Powszechnego Użytku PKN

ORGANY TECHNICZNE

foto. © comzeal / Adobe Stock

SIERPIEŃ 2020

Komitety Techniczne

Nowy Przewodniczący Komitetu Technicznego

W sierpniu Prezes PKN powołał na 4-letnią kadencję do pełnienia funkcji Przewodniczącego:

- w KT 206 ds. Obrabiarek i Narzędzi Skrawających do Metali oraz Oprzyrządowania Przedmiotowego i Narzędziowego mgr inż. Jacka Wojtala reprezentującego Sieć Badawczą Łukasiewicz - Krakowski Instytut Technologiczny

Nowi Sekretarze Komitetów Technicznych

W sierpniu Prezes PKN powołał do pełnienia funkcji Sekretarza:

- w KT 132 ds. Silników Spalinowych mgr inż. Grażynę Borusińską z Polskiego Komitetu Normalizacyjnego
- w KT 222 ds. Przetworów Naftowych oraz Produktów Podobnych Pochodzenia Biologicznego i Syntetycznego Panią Iwonę Doening reprezentującą Instytut Nafty i Gazu - Państwowy Instytut Badawczy
- w KT 236 ds. Części Złącznych i Narzędzi Montażowych mgr inż. Grażynę Borusińską z Polskiego Komitetu Normalizacyjnego

Nowi członkowie Komitetów Technicznych

W sierpniu Prezes PKN powołał na członków KT następujące podmioty:

- EC Engineering Sp. z o.o. do KT 62 ds. Sprzętu Elektroinstalacyjnego
- Polski Instytut Data Center S.A. do KT 173 ds. Interfejsów i Budynkowych Systemów Elektronicznych
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „SUPRON 3” Sp. z o.o. do KT 244 ds. Sprzętu, Środków i Urządzeń Ratowniczo-Gaśniczych
- Sieć Badawczą Łukasiewicz - Instytut Spawalnictwa do KT 123 ds. Badań Własności Metali i KT 301 ds. Odlewnictwa
- Techramps Sp. z o.o. Spółka komandytowa do KT 2 ds. Sportu i Rekreacji
- WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o. do 232 ds. Zasad Sporządzania Dokumentacji Projektowej w Budownictwie

Odwołani członkowie Komitetów Technicznych

W sierpniu Prezes PKN odwołał z członka KT następujące podmioty:

- CEDAT Sp. z o.o. z KT 194 ds. Gipsu i Wyrobów z Gipsu
- Europejski Instytut Miedzi Sp. z o.o. z KT 55 ds. Instalacji Elektrycznych i Ochrony Odgromowej Obiektów Budowlanych
- GEMALTO Sp. z o.o. z KT 172 ds. Identyfikacji Osób, Podpisu Elektronicznego, Kart Elektronicznych oraz Powiązanych z nimi Systemów i Działań
- Pałucką Drukarnię Opakowań Sp. z o.o. z KT 133 ds. Opakowań
- Polskie Centrum Badań i Certyfikacji SA z KT 11 ds. Telekomunikacji i KT 104 ds. Kompatybilności Elektromagnetycznej
- Polskie Stowarzyszenie Producentów Styropianu z KT 253 ds. Akustyki Architektonicznej
- Skyline Teleinfo SA z KT 173 ds. Interfejsów i Budynkowych Systemów Elektronicznych
- Stowarzyszenie Młynarzy Rzeczypospolitej Polskiej z KT 36 ds. Zbóż i Przetworów Zbożowych
- Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego z KT 39 ds. Tytoniu i Wyrobów Tytoniowych
- Tkanfarb Business Management Sp. z o.o. z KT 26 ds. Wyrobów Włókienniczych
- TÜV Rheinland Polska Sp. z o.o. z KT 171 ds. Sieci Komputerowych i Oprogramowania i KT 182 ds. Ochrony Informacji w Systemach Teleinformatycznych

Podkomitety Techniczne

Nowi Sekretarze Podkomitetów Technicznych

W sierpniu Prezes PKN powołał do pełnienia funkcji Sekretarza:

- w KT 277/PK 1 ds. Pomiarów i Oceny Jakości Paliw Gazowych Panią Iwonę Doening reprezentującą Instytut Nafty i Gazu - Państwowy Instytut Badawczy
- w KT 277/PK 2 ds. Dystrybucji Paliw Gazowych mgr Joannę Moskałę reprezentującą Instytut Nafty i Gazu - Państwowy Instytut Badawczy
- w KT 277/PK 4 ds. Użytkowania Gazu Panią Iwonę Doening reprezentującą Instytut Nafty i Gazu - Państwowy Instytut Badawczy

Odwołani członkowie Podkomitetów Technicznych

W sierpniu Prezes PKN odwołał z członka PK:

- Centrum Reagowania Epidemiologicznego Sił Zbrojnych RP z PK 4 ds. Sprzętu i Środków Obrony przed Bronią Masowego Rażenia w KT 176 ds. Techniki Wojskowej i Zaopatrzenia

WSPOMNIENIE

JANUSZ ROSZIJ (1943 – 2020)

26 lipca 2020 r. zmarł Pan Janusz Roszija długoletni pracownik, Dyrektor i były Prezes PKN.

Janusz Roszija urodził się w 1943 roku w polskiej rodzinie w małej miejscowości koło Taszkontu w ZSRR. Po wojnie w ramach repatriacji wrócił z matką, nauczycielką, do Polski (ojciec, polski oficer, zginął w czasie wojny). W 1960 roku rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej. Po trzech latach zdecydował się na kontynuację studiów w Moskwie na Wydziale Elektroniki Moskiewskiego Instytutu Energetycznego. Studia ukończył w 1966 roku z tytułem magistra inżyniera o specjalności przyrządy elektronowe.

Pierwszą pracę podjął w Zakładach Radiowych „RAWAR” w lipcu 1966 r.

Pracę jeszcze w PKNMiJ rozpoczął w 1986 na stanowisku specjalisty, a w latach 1990 – 1997 był Dyrektorem w Zespole Elektryki.

W 1994 roku wspólnie z Marią Pernach brał udział w delegacji i rozmowach, które doprowadziły do ponownego przyjęcia przez Polskę (od Federacji Rosyjskiej) Sekretariatu IEC/TC 27 ds. Elektrotermii, który w latach 1960 – 1987 był już przez Polskę prowadzony.

Z dniem 21 listopada 1997 został powołany na stanowisko Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego. Funkcję tę pełnił do 1999 r., a od roku 2000 był Doradcą Prezesa ds. Integracji Europejskiej. Następnie w latach 2001 – 2003 pracował jako Dyrektor Biura Zagranicznego w Głównym Urzędzie Miar.

Dzięki biegłej znajomości trzech oficjalnych języków normalizacji światowej (angielskiego, francuskiego i rosyjskiego) poznał dobrze pracę tych organizacji, a ich doświadczenia próbował przenosić do pracy PKN. Wniósł także cenny wkład w organizację posiedzeń komitetów, podkomitetów i grup roboczych IEC w Polsce.

Wiele osób (koleżanki i koledzy z pracy, przyjaciele, literaci i działacze społeczni) zapamięta spotkania przy ognisku w Jego ogrodzie. Odbywały się wtedy żywe dyskusje o sprawach zawodowych, społecznych i politycznych. Stałym tematem było narciarstwo, którego był pasjonatem.

Współpracownicy z PKN

WSPOMNIENIE

JANUSZ SZYMAŃSKI (1958 – 2020)

9 lipca 2020 zmarł w wieku 61 lat Janusz Szymański – Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w latach 2003 – 2006.

Był prawnikiem i politykiem, nauczycielem akademickim, doktorem nauk prawnych, posłem na Sejm X, I i II kadencji.

W 1997 roku był sekretarzem stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Stopień doktora nauk prawnych uzyskał na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku w 2001 roku. Związany zawodowo z Uniwersytetem w Białymstoku, pracował także na innych uczelniach w tym mieście.

W latach 2003 – 2006 pełnił funkcję Prezesa PKN. Za jego kadencji wraz z wejściem w życie nowej ustawy PKN zyskuje nowy status, a system normalizacyjny jest dostosowywany do systemu europejskiego. W 2004 PKN został przyjęty w poczet członków CEN i CENELEC, a Prezes Szymański wyrażał śmiało przekonanie, że w nowych europejskich warunkach polscy eksperci zdominują prace normalizacyjne swoimi projektami.

W przesłaniu na Światowy Dzień Normalizacji i 80-lecie PKN odwoływał się m.in. do innego wymiaru normalizacji, tj. wzmacniania więzi międzyludzkich. Opracowywanie norm ponad wszelkimi podziałami na rzecz efektywnej współpracy dla osiągnięcia międzynarodowego konsensusu napawa dumą i optymizmem.

Jego nadzieje – oby normy scalały świat i czyniły nasze życie bezpieczniejszym i bardziej przyjaznym człowiekowi – stale przyświecają społeczności normalizacyjnej.

Współpracownicy z PKN

Szkolenia PKN w wygodnej, interaktywnej formie

Zasady przeprowadzania auditów zdalnych pierwszej i drugiej strony zgodnych z normą PN-EN ISO 19011:2018-08

Analiza ryzyk i zagrożeń z RODO krok po kroku

Podstawy pracy IOD - szkolenie dla początkujących inspektorów

Powierzenie, współadministrowanie, udostępnienie zgodnie z RODO - jakie warunki należy spełnić, jak uniknąć pułapek?